

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΕΝΟΥ ΓΑΔΑΡΟΥ.

- Ὁ γάδαρος ὁ ταπεινὸς καὶ περιφρονημένος
 καὶ πάντα κακορρίζικος ἔτυχεν εἰς αὐθέντη
 πτωχὸν καὶ κακομάζαλον, κακὰ δυστυχισμένον·
 ποτέ του δὲν ἐχόρτασεν, ποτέ του οὐκ ἀναπαύτη.
- 5 ἄλλ' ὅμως τάχα καὶ ποτέ λαμπρὰ ἡμέρα ἦτον,
 ἀπέστρωσαν, ἀπόλυσαν τὸν γάδαρον ἐκεῖνον,
 τάχα νὰ παρακοιμηθῆ, κάμπόσον ν' ἀνασάνη
 ἀπὸ τὸν κόπον τὸν πολὺν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν,
 κ' ἐκεῖ παραβοσκίζετον κοντὰ πρὸς τὸ ρυάκιν.
- 10 ὁ λύκος μὲ τὴν ἀλουποῦ ἤρχονταν κυνηγώντας,
 εὐρίσκουσιν τὸν γάδαρον καὶ καλοχαιρετοῦν τον·
 „καλῶς σ' ἠύραμεν, γάδαρε αὐθέντη. καλῶς κάμνεις;
 καλῶς ποιεῖς καὶ χαίρεσαι; καλῶς τὸ ἀμπουκόνεις;
 ἐμεῖς ἀκόμη νηστικοὶ εἴμεσθεν ἕως τῦρα·
- 15 τί νὰ ποιήσωμεν κ' ἡμεῖς ὡς διὰ νὰ προγευτοῦμεν;“
 ὁ δὲ ἰδὼν ὁ γάδαρος αὐτοὺς, τριγύρω στέκουν,
 καὶ τί λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν καὶ πῶς τὸν παραβλέπουν,
 ἐνόησεν ὡς φρόνιμος τὰ μέλλοντα γενέσθαι,
 καὶ τὸ φαγὶν ἐστάθηκεν, κακὰ ἀναστενάζει,
- 20 ἀπηλογεῖται πρὸς αὐτοὺς μετὰ πολλῶν τῶν ἄλλων,
 καὶ τοῦτο τὸ ἐφεύρεμαν μετὰ πολλῶν τοὺς εἶπεν·
 „ἐγὼ ταλαίπωρον πτωχὸν ζῶον εἶμαι τοῦ κόσμου,
 εἰς τὸ κορμί μου δὲν ἔχω κρέας ἄλλ' οὐδὲ αἷμα,
 κλονίζομαι νὰ περπατῶ, τρέμω νὰ θέλω πέσει,
- 25 καὶ ὁ αὐθέντης ὁ πικρὸς ὁποῦ ἐμέναν εἶχεν

Editur nunc primum e cod. Vindob. 244. 5 καὶ τάχα 13 καὶ
 scr., καλῶς τὰ 21 καὶ τοῦτου (cum rasura) τὸ ἐφεύρεμαν μετὰ πολλοὺς
 τοὺς λόγους εἶπεν

